

KLEINE MANTELMEEUW

Wetenschappelijke naam: *Larus Fuscus* (Linnaeus, 1758)

Vogelgroep: Meeuwen

VELDKENMERKEN

54 cm. Veel kleiner dan Grote Mantelmeeuw; van deze te onderscheiden door gele poten en formaat. Mantel en vleugels leigrijs tot bijna zwart; overigens wit. Snavel geel met rode vlek op gonys. Baltische Mantelmeeuw *L. f. fuscus* uit Baltische gebied verschilt naast donkerdere bovendelen (nauwelijks contrast tussen mantel en handpennen) ook door kleiner postuur, langere vleugel, slankere snavel, ruipatroon, fourageer- en broedgedrag van Kleine Mantelmeeuw. Winterkleed grotendeels gelijk, maar met enkele donkere strepen op de kop. Juveniel moeilijk te onderscheiden van juveniele Zilvermeeuw, maar vaak donkerder. Bovendelen 'geschubd' en donker roestbruin, onderdelen iets lichter, in rust vleugelpunten en staart vrijwel zwart. Snavel zwartachtig, poten bruin. In vlucht makkelijker te herkennen door zwarte subterminale staartband en twee zwarte vleugelstrepen op binnenvleugel.

GELUID

Meest roepen gelijk aan die van Zilvermeeuw, maar lager en luider. Meestal zwijgzaam, maar groepen luidruchtig. Vaak gehoorde lange roep bestaat uit verschillende korte 'ga' geluiden, gevolgd door een lachend 'kyowkyowkyow'.

VOORKOMEN

Vrij algemene broedvogel in het noorden van het gebied. Tijdens de trek overal in Europa vrij algemeen.

HABITAT

Broedt in kolonies bovenop zeekliffen, moerassen in binnenland en grazige eilanden. Tijdens de trek algemeen langs de kust en in het binnenland; accepteert velerlei biotopen. Komt vaker voor in het binnenland dan de Zilvermeeuw.

VOEDSEL

Zeer gevarieerd; alle soorten plantaardig en dierlijk materiaal.

Kleine mantelmeeuw